

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Kvist: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til allerede nu at lade foretage Valg af det Udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte. Hvis der ikke fremkommer Indsigelse, anser jeg Samtykket til Valgets Foretagelse for givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altsaa til:

Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

Hertil valgtes: *Kvist, J. Sørensen, Nørgaard, Haug, Valdemar Jensen, Kofoed og Hans Nielsen* (Viborg Amts 1ste Valgkreds).

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Anlæg af en Person- og Godsbanegaard i Aarhus.

Forhandlingen genoptoges.

N. C. Jensen: Den Kritik, det ærede Medlem for Verninge-Kredsen (Jensen-Sønderup) i Gaar rettede mod det Lovforslag, som her er til Behandling, var efter min Mening overordentlig saglig og derfor ogsaa meget stærk. Jeg kan ikke tro andet, end at en saadan Kritik af en tidligere Trafikminister, der for en Del Aar tilbage havde Lejlighed til at fremsætte et Forslag til Ordning af Banegaardsforholdene i Aarhus, som selvfølgelig har haft Generaldirektionens Billigelse og Tilslutning, maa gøre det forstaaeligt, at en nøje og grundig Undersøgelse af denne Sag, som er forlangt, er aldeles nødvendig. Det er ikke nok, at man kommer og

siger, at Forholdene i Aarhus nu er saadanne, at de maa ændres, og ændres hurtigst muligt. Jeg tror ikke, nogen vil modsige, at Forholdene i Aarhus er vanskelige, og jeg mener, der er god Villie fra alle Sider til at raade Bod derpaa. Det har der for Resten efter min Mening altid været; naar dette Spørgsmaal har staaet paa Dagsordenen i saa mange Aar, som det har, er det sikkert begrundet i lokale Forhold. Men naar vi nu staaar overfor dette Lovforslag, som fremtræder med et Indhold, der giver det Udseende af, at her har man fundet de vises Sten, fundet det, som alene kan være Løsningen af dette Spørgsmaal, saa er det, jeg siger, at efter den stærke, saglige Kritik, vi i Gaar hørte fra to tidligere Trafikministre, maa der en virkelig grundig Undersøgelse til af dette Lovforslag, som i mange Maader staaar i stærkt Modsetningsforhold til de af tidligere Trafikministre fremsatte Lovforslag. Jeg gaar da ud fra, at Kravet om en grundig Undersøgelse — jeg vil gerne være med til ogsaa at kalde den en velvillig Undersøgelse — af Forholdene derovre absolut maa imødekommes. I saa Henseende slutter jeg mig til de anerkendende Udtalelser, der er fremkommet om, at dette Forslag er blevet taget bort fra Finansudvalget. Jeg er, som det vil vides af tidligere Udtalelser, af den Opfattelse, at den store Jernbaneetats mange og forgrenede Virksomheder i Virkeligheden burde underdrages Finansudvalget og henlægges til et andet af dette Ting til nøjere Undersøgelse af disse Forhold nedsat Udvalg. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil vise sig, at det ikke alene er nødvendigt for dette Spørgsmaals Vedkommende, men at det burde være sket for overordentlig mange andres Vedkommende, og at man fremtidig stærkt bør have Opmærksomheden rettet herpaa.

Naar man ser paa det foreliggende Lovforslag og paa den Løsning, som det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) i 1908—09 som Trafikminister fremsatte Forslag om, er der unægtelig en betydelig Forskel. I Anmærkningerne til det den Gang fremsatte Lovforslag nævntes det vel, at der i Generaldirektionen havde været Tanker oppe om at lægge hele Banegaarden i Mølleengen, men man veg ikke tilbage for at udtale, at det var en Løsning, man ikke skulde beskæftige sig videre med, idet man maatte gaa ud fra, at den ikke egnede sig til at blive den endelige. Derimod